

PÅ TAMPEN: «Tir n?a Noir» og «Månemann» var siste låter ut på Vamps ettermiddagskonsert lørdag. Foto: Yngve Olsen Sæbbe

Så presist at selv vepsen fløy i takt

Det er liksom ikke noe tull med Vamp. Og godt er det.

TOVE MYHRE

[E-post](#)

Publisert 03.09.2011 kl 19:08 Oppdatert 03.09.2011 kl 19:54

Døgnvills siste dag. Sol igjen. Har du sett. Strålene sniker seg over bakkekammen og legger seg septembermjukt over skaren av tilhengere som har samlet seg foran hovedscenen idet klokka slår fire. Vamps åpning er like fløyelsmjuk. Du vet, som når mer enn tretten humler duver i et norgesglass.

Så gledet da også haugalendingene seg over endelig å møte sommeren etter å ha spilt seg gjennom regnbyge på regnbyge. Og etter en litt nostalgisk og vemodig åpning dro de i gang snerte «Ingeborg» før hulder og engel Eivór Pálsdóttir entret scenen for å sette sitt færøyske preg på konserten.

[Se bilder fra konserten her!](#)

I en time holdt de Valhall i Vamp-stemning, fra det enkle, neddempa, som i vuggevisa «Vuggebarnet» – fra Færøyene, «På bredden» – en av de siste sangene Vamp ga ut på plate, til nytt materiale, som «Liten fugl», en liten perle der Vamp viser at her trenger ingen musiker bli ved sin lest. Sin fars sønn, Odin Staveland, egner seg like godt bak mikrofonen som trommene eller keyboardet.

Eivór tilfører bandet sin del av mystikk og egenart, det er kvalitet i alle ledd og vi får være med både over engene og tilbake til Vamps første «Hallo, adjø». Det er fint å høre på, det er trivelig selskap å være i, Paul Hansen er en utmerket vokalist og Øyvind Staveland leker med fela så det er en fryd. Men det blir aldri frydefull gåsehud. Det blir fem minus.

Bestill her! Prøv Nordlys GRATIS i 2 uker.

[Les mer og bestill!](#)

Innholdet i utskriften er vernet etter åndsverklovens regler.
Utskriften er kun til privat bruk og kan ikke benyttes på annen måte.
Kopiering eller spredning av innholdet krever avtale med rettighetshaver eller Kopinor.

